

آمریکا حضور فعال داشته باشد. رتبه سرانه تولید ناخالص ملی این کشور ۱۶ است که با کشورهای اروپایی برابری می‌کند. جمعیت این کشور ۴۷/۳ میلیون نفر است که از این تعداد ۲۳/۸ میلیون نفر مرد و ۲۳/۵ میلیون نفر زن هستند. نرخ رشد جمعیت در سال‌های اخیر کاهش چشمگیری داشته و از ۲/۵۷ درصد در سال ۱۹۶۵ به ۰/۷۱ درصد کاهش یافته است. از ۴۷/۳ میلیون نفر ۲۹/۷ میلیون نفر تحت پوشش بیمه درمانی ۱۷/۶ میلیون نفر نیز تحت پوشش بیمه صنعتی قرار گرفته‌اند. در حال حاضر، حجم کارخانه‌ها و امکانات موجود در کره، چندین برابر بدهی خارجی این کشور است. کره‌ای‌ها سعی دارند با روند تورم جهانی، این معادله را بیش از پیش به نفع خود تغییر دهند.

اقتصاد کره طی سالهای ۱۹۹۷-۲۰۰۰

در سال ۲۰۰۰ اقتصاد کره دستخوش فرآیند بازسازی کارخانه‌های صنعتی و همچنین تجدید ساختار سیستم مالی شد. اصلاحات عمده‌ای براساس آزادسازی اقتصاد صورت گرفت تا رقابت و کارایی را افزایش دهد. تعیین خط‌مشی پولی (مستقل از بانک مرکزی)، ساختارهای جدید، وضع مقررات مالی و لغو محدودیت مالکیت پنجاه درصدی شرکت‌های کره توسط شرکت‌های خارجی اشاره نمود. با این وجود؛ افزایش ورشکستگی شرکت‌ها، بانک‌ها و بیکاری کره‌ای‌ها اجتناب‌ناپذیر بود.

در این سال، اگر چه شاخص‌های اقتصادی، مثبت به نظر می‌رسد؛ ولی کشور کره هنوز باید بر موانع بسیاری که به دلیل رکود اقتصادی سال ۱۹۹۸ ایجاد شده است، غلبه کند. در ادامه برخی از شاخص‌های اقتصادی کره را مرور می‌کنیم:

تولید ناخالص داخلی: در نتیجه بحران اقتصادی سال ۱۹۹۸ تولید ناخالص داخلی (GDP) ثبت شده به میزان ۶/۷ درصد کاهش یافت؛ اما در سال ۱۹۹۹ این شاخص به میزان ۱۰/۹ درصد به صورت ناگهانی صعود کرد.

تورم: شاخص قیمت برای مصرف‌کننده (CPI) در سال ۱۹۹۸ به نسبت زیادی افزایش یافت؛ چرا که رکود اقتصادی ناشی از جنگ، ارزش برابری پول (WON) قیمت کالاها و محصولات وارداتی را تحت تأثیر قرار داد. در سال ۲۰۰۰، این شاخص (CPI) ثابت ماند و تنها ۲/۳ درصد نسبت به سال گذشته افزایش نشان داد.

نرخ بهره: از سالیان گذشته در کشور کره نرخ بهره نسبتاً بالا بوده است؛ چرا که فاصله زیادی بین عرضه و تقاضای سرمایه‌گذاری وجود داشته است. در هر صورت، اقتصاد کره طی سال‌های رکود نرخ بهره پایینی را تجربه کرده است. یکی از علل اصلی این امر، دخالت دولت برای رهایی بخش‌های مالی و صنعتی از فشار بهره بوده است.

نرخ مبادلات: هنگامی که اقتصاد کره دچار بحران شد، نرخ مبادلات به سرعت افزایش یافت. رشد فزاینده صادرات که

بخشی از آن مربوط به کاهش ارزش پول رایج کره بود، باعث پیشرفت چشمگیر اقتصاد کره شد. بدین ترتیب، دولت ذخایر ارزی خارجی را جمع‌آوری کرد و وام‌هایی که برای نجات خود از ورشکستگی از صندوق بین‌المللی پول (IMF) گرفته بود، به سرعت پرداخت نمود. امروزه نرخ مبادلات بیش از پیش تثبیت یافته است.

اشتغال: در سال ۱۹۹۸ بیکاری به صورت چشمگیری افزایش یافت که این امر ناشی از ورشکستگی‌ها، سازماندهی مجدد صنعت و اصلاح قانون کار بود. لیکن نرخ بیکاری از میزان ۶/۳ درصد در سال ۱۹۹۹ به ۴/۱ درصد در سال ۲۰۰۰ کاهش یافت. که این امر ناشی از بهبود اقتصادی و رشد مشاغل بود.

ارزش سهام: ورشکستگی بازار سهام یکی دیگر از پیامدهای اقتصادی سال‌های رکود بود. در جریان آزادسازی که پس از بحران صورت گرفت، دولت به خارجیان اجازه داد تا بیش از ۵۰ درصد مالکیت شرکت‌های کره‌ای را به دست آورند تا بدین ترتیب بازار سهام حفظ شود. با این وجود، ارزش سهام در سال ۲۰۰۰ به بیش از $\frac{۱}{۳}$ تقلیل یافت.

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
رتال جامع علوم انسانی

می‌باشد. تعدادی از شرکت‌های بازرگانی در برآوردن این الزامات دقیق و سخت در سال ۲۰۰۰ شکست خوردند و مجبور به ادغام یا انحلال شدند. در مقابل، شرکت‌هایی هم موفق بودند، به طور نمونه، در سال ۲۰۰۰، شرکت بیمه «دانگ‌بو» به یک نسبت توانایی پرداخت بدهی تا ۱۵۷٪ رسید که شاخص بالایی در میان بیمه‌گران داخلی بود.

هم‌چنین با توجه به الزام شرکت‌ها به رعایت استانداردهای دقیق بین‌المللی (با هدف تشویق ادغام مستمر در صنعت بیمه) انتظار می‌رود، تعدادی از شرکت‌های ناکارآمد منحل شده و یا با سایر شرکت‌ها ادغام گردند.

پس از بحران اقتصادی سال ۱۹۹۷ آسیا، بار دیگر بازار بیمه پس از بهبود اقتصادی به سطح رشد گذشته خود بازگشت. در سال ۲۰۰۰ رشد درآمد حق بیمه در صنعت بیمه به ۱۴/۴ درصد که بالاترین نرخ رشد از زمان بحران اقتصادی است، رسید. به هر حال، امید می‌رود همچنان که ادغام شرکت‌ها ادامه دارد، رقابت در بازار نیز به طور فزاینده‌ای افزایش یابد.

صنعت بیمه کره در حال حاضر به طور کامل به مرحله رقابت وارد شده است. انتظار می‌رود در چند سال آینده، این صنعت از طریق ادغام مستمر شرکت‌ها و پیمان‌های استراتژیک میان نهادهای مالی که شامل شرکت‌های خارجی نیز می‌شود، نقش برجسته‌ای ایفا کند و به سمت تغییرات اساسی در جهت‌گیری کلی صنعت بیمه در کره پیش برود. علاوه بر این، رفع موانع ورود به بازار بیمه و بازگشایی همزمان فعالیت‌ها در بخش تجارت این صنعت، منجر به ورود رقبای تازه نفس و جدید به بازار بیمه شده است.

شرکت‌های بیمه در آستانه تجارت الکترونیکی

شرکت‌های بیمه حرفه‌ای و غیر حرفه‌ای یکی از رقبای جدید بازار خواهند شد. انتظار می‌رود، بسیاری از شرکت‌های بیمه از طریق ادغام‌ها و پیمان‌های راهبردی به

شوشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی

اقتصادی آسیا در سال ۱۹۹۷، رشد بازار بیمه کاهش یافت. این بحران، باعث فشار مالی شدید بر اکثریت شرکت‌های داخلی بیمه شد. به عنوان بخشی از تلاش‌های آزادسازی بازار، « کمیته بررسی‌های مالی (FSC) » خط مشی‌های مالی دقیق‌تری را تدوین نمود که شامل الزامات جدی‌تر قدرت پرداخت بدهی می‌باشد. قدرت پرداخت بدهی برای یک بیمه‌گر، به معنی توانایی برآوردن ادعای خسارت‌های بیمه است که در نوع خود یک مقیاس کلیدی

صنعت بیمه کره

در سال ۲۰۰۰، صنعت بیمه کره در راستای سیاست آزادسازی دولت در بخش مالی داخلی به سازماندهی مجدد و آزادسازی کامل رسید. این امر فشار شدیدی را به بازار وارد کرد که هم فرصت‌ها و هم چالش‌های بی‌شماری را برای شرکت‌های مختلف از جمله « شرکت بیمه دانگ‌بو (Dongbu) » فراهم آورد. به دنبال بحران

تدریج به شرکت‌های مالی گسترده و بزرگ تبدیل شوند. شرکت‌هایی که از طریق خطوط ONLINE و OFFLINE به صورت الکترونیکی به جذب مشتری می‌پردازند. گفتنی است آزادسازی نرخ‌های حق بیمه قبلاً در کره وجود داشته است. این بهبود و توسعه فرصتی برای شرکت‌ها فراهم کرده تا بتوانند طرح‌های جدید خدمات بیمه‌ای، تغییر در قیمت و کشف روش‌های جدید توزیع را ارایه نمایند. بر این اساس، انتظار می‌رود، آزادسازی بازار بیمه به افزایش قیمت و رقابت در خدمات منجر شود. هم‌چنین پیش‌بینی می‌شود، کاربرد نوآوری‌های تکنولوژی اطلاعات (IT) در صنعت بیمه، تحولات اساسی را در شیوه و روش تعامل شرکت‌های بیمه با مشتریان خود ایجاد کند؛ به طوری که مشتریان بیشتری به استفاده از سایت‌های ONLINE بیمه‌ای ترغیب شوند.

رقابت و مشتری‌مداری

همان‌طوری که رقابت افزایش می‌یابد، قدرت و نفوذ از آن مشتری می‌شود؛ کسی که از نوع و نحوه ارایه خدمات آگاهی کامل پیدا کرده تلاش می‌کند از میان گزینه‌های مختلف، بهترین را انتخاب کند. در این راستا، نیازهای مشتریان به طور فزاینده‌ای متنوع و پیچیده می‌شود و شرکت‌های بیمه باید خود را با این نیازها تطبیق دهند. در این میان، تنها شرکت‌های پیشتازی همچون «دانگ‌بو» می‌توانند فعالانه در پی شناخت نیازهای مشتریان و پاسخگویی به آن برآمده و در بازار رقابتی امروز به طور موفق عمل کنند.

صنعت بیمه کره در ده سال گذشته به طور متوسط بیش از ۲۰ درصد رشد داشته است. در همین راستا، رشد سریع اقتصادی، بهبود سطح زندگی مردم و نیاز بیشتر به بیمه نیز تحقق یافته است. درآمد ناخالص حق بیمه در سال ۱۹۹۷ به میزان ۲۶/۴ درصد نسبت به سال ۱۹۹۶ افزایش داشته است. شاخص نفوذ بیمه که درصد حق بیمه به تولید ناخالص ملی

(GNP) محسوب می‌شود، از ۱۳ درصد در سال ۱۹۹۶ به ۱۵/۷ درصد رشد کرد و درآمد سرانه حق بیمه ۲۰/۳ درصد بهبود یافت. اختلاف بین نسبت سهم بیمه‌های زندگی و بیمه‌های غیرزندگی در بازار که در سال ۱۹۹۰ به ترتیب برای بیمه زندگی ۸۲ درصد و بیمه غیرزندگی ۱۸ درصد سهم بازار بوده، کاهش یافت؛ به طوری که در سال ۱۹۹۷ سهم بیمه زندگی ۷۵ درصد و بیمه غیرزندگی ۲۵ درصد شد؛ به این ترتیب سهم بیمه‌های غیرزندگی به صورت چشمگیری افزایش داشت. این تغییر را باید نتیجه رشد سریع بخش‌های غیرزندگی و تقویت این رشد از طریق بیمه‌های انفرادی، بلندمدت و اتومبیل در سال‌های گذشته دانست.

جایگاه کره در بازار جهانی بیمه

براساس نسبت بازار جهانی بیمه در سال ۲۰۰۰، کره جنوبی دارای هفتمین بازار بزرگ بیمه در جهان است. درآمد کل حق بیمه در حدود ۵۷ میلیارد دلار می‌باشد که ۲۵ درصد آن حاصل تلاش شرکت‌های بیمه غیرزندگی است. در ضمن، نرخ نفوذ بیمه‌ای هم بالا است. نرخ نفوذ بیمه‌ای به نسبت حق بیمه تولیدی به کل تولید

ناخالص داخلی (GDP) اطلاق می‌شود که این نرخ در سال ۲۰۰۰ برای بیمه‌های زندگی ۱۰٪ و برای بیمه‌های غیرزندگی ۳/۲ درصد رسیده است. کل حق بیمه اتکایی غیرزندگی در حدود ۱/۵ بیلیون دلار تخمین زده شده که بیش از ۷۵٪ آن در داخل کشور بیمه‌اتکایی شده است؛ به گونه‌ای که تمام کارخانه‌های داخلی تمایل خاصی به خرید پوشش‌های بیمه‌ای برای حفظ دارایی‌های خود، دارند.

بازار بیمه به زبان آمار

با توجه به تغییرات اقتصادی شرق آسیا، بازار بیمه کره نیز که تابعی از این اقتصاد می‌باشد، در سال‌های اخیر دستخوش تغییرات گسترده‌ای شده است و فراز و نشیب‌های مختلفی را تجربه کرده است.

این تغییرات، عمدتاً ناشی از بحران اقتصادی اواخر سال ۱۹۹۷ می‌باشد. به هر حال در جریان اصلاحات اقتصادی، شرکت‌های بیمه‌ای کره با مشکلات بی‌شماری، نظیر تغییرات زیاد (اقتصادی و اجتماعی)، نقدینگی اندک و کسری بالای بودجه مواجه شدند، اما این مشکلات اقتصادی در سال ۱۹۹۹ و پس از گذر از مرحله رکود اقتصادی بهبود یافت. دلیل

سرمایه‌گذاری‌ها دانست. به خصوص، بخش بیمه‌های زندگی دچار کاهش شدید در خدمات بیمه‌ای مربوط به بیمه‌های عمر و پس‌انداز شد. حتی شرکت‌های بزرگ نیز از این تأثیرات مستثنی نماندند.

آزادسازی بازار بیمه داخلی

سالیان متمادی، بیمه‌گران خارجی اجازه فعالیت در داخل کشور کره را نداشتند. تا سال ۱۹۹۷، تنها دو شرکت بیمه غیر زندگی خارجی در داخل کره شعبه‌هایی داشتند و فقط اجازه داشتند خارجی‌ان را بیمه کنند. مجوز این شرکت‌ها بعدها گسترش یافت و توانستند مردم کره را نیز بیمه کنند. در اوایل دهه ۱۹۹۰، دولت خط‌مشی‌هایی برای آزادسازی و گشودن بازارها اعمال نمود. به خصوص برنامه آزادسازی قیمت‌ها را اعلام کرد تا بدین ترتیب موجب افزایش رقابت در صنعت بیمه غیرزندگی شود، ضمن آنکه برای فائق آمدن بر مسائل مربوط به آزادسازی بازار کوشش نمود. هم‌چنین گام‌هایی برای آزادسازی بازار و کسب مجوز برای معاملات مرزی برداشته شد. اعمال برنامه‌های مختلف آزادسازی از جمله لغو ENT (آزمون نیازمندیهای اقتصادی) در سال ۱۹۹۷ و ایجاد فرصت‌هایی برای پرداخت خسارت‌ها و حرفه آکچوئری در سال ۱۹۹۸، تضمین‌هایی فراهم نمود تا صنعت بیمه کره به فعالیت خود در محیطی که به سرعت در حال تغییر است، ادامه دهد.

مهم‌ترین حوزه رشد صنعت بیمه مربوط به بیمه‌های زندگی بود که تقریباً ۷۹٪ درصد درآمد حق بیمه تا مارس ۱۹۹۹ را به خود اختصاص داد. این رشد را باید مدیون آگاهی عمومی از نیاز برای بیمه‌های زندگی و هم‌چنین رفع محدودیت‌ها برای فعالیت بیمه‌گران خارجی دانست. اصلی‌ترین خدمات بیمه‌ای مربوط به بیمه‌های زندگی، شامل بیمه‌نامه‌های

تلاش برای بهبود بحران ارزی، دولت کره اقداماتی را برای تشویق سرمایه‌گذاری خارجی انجام داد. بازار سرمایه‌گذاری داخلی تسهیل شد و محدودیت ادغام شرکت‌ها رفع گردید. هم‌چنین از محدودیت‌های سرمایه‌گذاری خارجی در مؤسسات مالی داخلی کاسته شد؛ به گونه‌ای که در حال حاضر، شرکت‌های بیمه خارجی قادرند در کره به ثبت برسند، به شرط آنکه موقعیت خوبی در کشور تابعه خود داشته باشند و حائز شرایط خاصی از جمله آزمون‌های مربوط به اندازه سازمان، توانایی پرداخت دیون و کفایت سرمایه، باشند. به چند دلیل موقعیت مالی بسیار از شرکت‌های بیمه کره در نتیجه بحران اقتصادی آسیا به شدت دچار تزلزل شد. به هر حال، عوامل اصلی آن را باید کاهش حجم حق بیمه، کاهش ارزش دارایی‌ها و نتیجه

عمده این بهبود، نتیجه توسعه شرایط اقتصاد منطقه‌ای، ملی و بازنگری‌های موفق در صنعت بیمه بوده است.

مجموعه بررسی‌ها نشان می‌دهد که صنعت بیمه در سرزمین ازدها طی سال‌های اخیر و به ویژه پس از بازسازی و آزادسازی این بخش از تجارت، روند رو به رشدی داشته است. جداول و نمودارهایی که در گزارش آمده، بیانگر این مطلب است.

تجدید ساختار صنعت بیمه

بحران اقتصادی آسیا در سال ۱۹۹۷ انگیزه بالایی برای اصلاحات ایجاد کرد و کشور کره را ملزم ساخت به منظور استرداد کمک‌های مالی صندوق بین‌المللی پول به اصلاحات چشمگیر اقتصادی و سایر اصلاحات ساختاری بپردازد. این خط‌مشی اقتصادی دشوار، موجب ورشکستگی تعداد زیادی از شرکت‌های داخلی شد. در

پس‌انداز بود که تقریباً ۲۵ درصد کل درآمد حق بیمه را تشکیل می‌داد. در عین حال درآمد اصلی بیمه در بیمه‌های غیر زندگی مربوط به بیمه اتومبیل بود که ۴۰ درصد از کل حق بیمه‌ها را شامل می‌شد.

شرکت‌های بیمه

در نتیجه آزادسازی دهه ۹۰، تعداد شرکت‌های بیمه کره به صورت غیرمنتظره‌ای از بیست و سه شرکت به چهل و شش شرکت افزایش یافت. با از بین رفتن موانع ورود شرکت‌ها به بازار، رقبای جدید بسیاری، نظیر شرکت‌های محلی، شرکت‌هایی با سهام مشترک و شرکت‌های خارجی وارد بازار بیمه کره شدند و تعداد کل شرکت‌ها در سال مالی ۱۹۹۷ به پنجاه شرکت رسید. به هر حال، بحران سال ۱۹۹۷ مسئولان امور را بر آن داشت تا شرکت‌های بیمه را مجدداً سازماندهی کنند و از این طریق بازار به ثبات لازم برسد. از سال ۱۹۹۷ یازده شرکت بیمه‌ای منحل شدند و شعب خارجی وارد بازار شدند.

در پایان سال ۲۰۰۰، چهل شرکت بیمه از جمله: بیست و سه شرکت بیمه زندگی و هفده شرکت بیمه غیر زندگی به همراه یک شرکت بیمه اعتبار و یک شرکت بیمه اتکایی مشغول فعالیت بوده‌اند. این روند بهبود هنوز هم ادامه دارد.

بیمه اتکایی کره (Korean-Re)

بیمه اتکایی کره در سال ۱۹۶۳ به صورت یک شرکت دولتی به نام شرکت «بیمه اتکایی کره» تأسیس شد. بعدها این شرکت به نام شرکت بیمه عمر اتکایی کره» تغییر نام داد و فعالیت خود را در بخش بیمه عمر اتکایی آغاز کرد. در ماه مارس ۱۹۷۸، بیمه اتکایی کره در بورس اوراق بهادار خصوصی شد. سازماندهی مجدد این شرکت از سازمانی دولتی به شرکتی خصوصی در راستای حرکتی بنیادین به

سوی حرفه‌گرایی، کسب واقعی استقلال (از محدودیت‌های دولتی) و توسعه مؤثر بود.

امروزه، بیمه اتکایی کره در بازار داخلی موقعیت برتری دارد. این امر ناشی از نظام بانکی (ذخیره‌سازی) کره است که قبل از آزادسازی با وضع مقررات، تضمین شده است. همچنین، دلایل دیگر این برتری مربوط به تخصص، تجربه و تأثیر رقابت در بازار بیمه می‌باشد. تا دهه هفتاد سودهای عمده حق بیمه‌ها مربوط به مشاغل تجاری، بیمه‌آتش‌سوزی و بیمه دریایی بود. با این همه، از دهه نود

رشته‌های دیگر بیمه، همچون بیمه اتومبیل و بیمه زندگی به تدریج سهم بیشتری را به خود اختصاص دادند.

نکته دیگر این که از همان ابتدا، بیمه اتکایی کره به طور مستمر در تلاش بود تا ارتباط سالمی با بازارهای خارجی برقرار کند.

درآمد حق بیمه مربوط به بیمه اتکایی کره در سال مالی ۱۹۹۹ به میزان ۱/۱ بیلیون دلار رسید که این رقم هشتاد برابر درآمد حق بیمه در سال ۱۹۶۸ می‌باشد. این پیشرفت چشمگیر، عمدتاً نتیجه نوآوری‌های مستمر، خط مشی مشتری -

مداری و ارایه بیشترین خدمات با کمترین هزینه می‌باشد.

در حال حاضر چهار شرکت اتکایی در کره مشغول فعالیت هستند؛ از این میان سه شرکت خارجی (گروه‌های اتکایی مونیخ، سوئیس و کلن) و یک شرکت « بیمه اتکایی کره (Korean-Re) » داخلی است. این شرکت در گذشته تنها شرکت بیمه اتکایی داخلی بوده و بازار داخلی را با سهم ۶۵ درصد در انحصار داشته است.

«مؤسسه نظارت مالی (FSS)» حجم بازار اتکایی داخلی را حدود چهار تریلیون ون تخمین زده است. بازار اتکایی با مجموع دارایی‌هایی به میزان ۸/۱ تریلیون ون و ۱/۰۷ تریلیون ون در بودجه عملیاتی به صورت خالص ۶۸/۱ بیلیون ون سود از آوریل ۲۰۰۱ تا مارس ۲۰۰۲ داشته است و بیش از ۶۰/۹ درصد نسبت به سال مالی گذشته افزایش داشته است.

بیمه اتکایی کره مقام هفدهم را از جهت درآمد خالص حق بیمه اتکایی (به میزان ۹۷۷/۵ میلیون دلار) در سال ۲۰۰۰ داشته است. شایان ذکر است، بازارهای بیمه اتکایی مونیخ و سوئیس مقام اول و دوم را کسب کرده‌اند.

*بحران اقتصادی شرق آسیا در سال‌های پایانی دهه ۹۰ بر کشورهای این منطقه و بویژه کره جنوبی که تعامل بیشتری با اقتصاد منطقه‌ای و جهانی دارد، تأثیرات مهمی گذاشت و آن را با مشکلات عمده‌ای روبه‌رو ساخت. دولتمردان سرزمین اژدها برای غلبه بر بحران پیش آمده در کنار بهره‌گیری از وام‌های صندوق بین‌المللی پول و حضور در بازارهای جهانی، دست به اصلاحات ویژه‌ای در زیر ساخت‌های اقتصادی زدند که این اصلاحات، بخش بیمه را نیز دربرگرفت. آزادسازی بازار، بازسازی مجدد ساختار

بیمه، سرمایه‌گذاری بخش خارجی در این صنعت و ترکیب و ادغام شرکت‌های بیمه‌ای باعث شد تا اقتصاد کره به ویژه صنعت بیمه از بحران سال ۹۷ خارج شده و رشد فزاینده‌ای داشته باشد. در این راستا، شرکت‌های ضعیف و غیرکارآمد منحل شدند و تنها شرکت‌هایی ماندند که توانایی ارایه خدمات بهتر به مردم را داشتند. امروزه بازار بیمه در کره وارد عصر رقابت شده و از فن‌آوری اطلاعات (IT) بهره می‌گیرد. سیستم مکانیزه و رایانه‌ای شکل نوین به خود گرفته و سازمان‌های بیمه‌ای خدمات خود را از طریق خطوط ONLINE به مشتریان عرضه می‌دارند. هم‌چنین، توجه به نیازهای مشتری سرلوحه فعالیت‌های بیمه‌ای شده و رقابت در نرخ‌های بیمه برای برآوردن نیازهای مشتریان آزاد گردیده است. این تغییرات با آزادسازی سرمایه‌گذاری خارجی همراه شده و رقابت سالم و فزاینده‌ای در بازار بیمه ایجاد کرده است. مجموعه این تحولات، روند رو به رشدی را در صنعت بیمه کره فراهم آورده؛ به گونه‌ای که آن را به جایگاه هفتم جهانی ارتقاء داده است. جداول و آمارهایی که در گزارش آمده مؤید این ادعا است. به هر حال، آینده روشن و موفقی برای صنعت بیمه در کره انتظار می‌رود. صنعت بیمه در ایران می‌تواند از الگوی بازاریابی ساختار بیمه، آزادسازی، رقابت در نرخ خدمات بیمه‌ای، سرمایه‌گذاری خارجی در صنعت بیمه، آزادسازی و گسترش فعالیت‌های بیمه‌ای بخش خصوصی که در کشور کره رخ داده و آن را موفق کرده است، استفاده نماید. امید است که شاهد رشد و شکوفایی این بخش مهم خدمات در کشورمان باشیم.

منابع:

- 1- [http:// www.Swissre.com](http://www.Swissre.com)
- 2- <http:// www.Korean re.co.kr>
- 3- <http:// www.Kidi.co.kr>
- 4- <http:// www.Asia insurance review.com>

۵- روزنامه ایران، پنجشنبه ۲۹/۳/۸۲ ص ۷.

۶- نشریه پیک بیمه، شماره ۱۹۴، نیمه دوم فروردین ۸۲ ص ۳.

